

«Notes històriques» els coneix, encara que no n'hagués estat alumne, i naturalment els escalencs una mica grans encara més: Lluís Alsina i Pujol, Joan Adroher i Serra, i «Fernando» Resa i Berché. N'hi va haver dos més el mateix curs, que es deien Joan Reglà i Campistol, i Joan Serra i Batlle, dels qui només tinc els noms i algunes referències orals, però cap constància escrita. He sentit dir que eren dos mestres molt joves i han afirmat que hi van estar els dos a la vegada, amb la qual cosa serien cinc senyors mestres, que sumats a les quatre senyoretes varen ser nou en total en aquell curs de la inauguració. Una plantilla així nombrosa no es tornaria a tenir fins l'any 1975, és a dir que haurien de transcórrer quasi quaranta anys. Aquells dos primers cursos anaven nens i nenes junts a les classes, com es fa ara, fins que es va haver de plegar a causa de la guerra i d'altres incidències que es podran veure més endavant si es continua llegint.

Els alumnes del curs inaugural i altres persones més grans ens podran explicar moltes coses i anècdotes molt interessants, alguna de les quals reflecteixen la picaresca d'aquells anys, com són alguns motius que aplicaven a les mestres. Per altra banda reconec que aquest treball al que dedico temps i bona intenció resulta dens i àrid, és més aviat propi de persones que ens engresquem en qüestions d'història local, en aquest cas història local escolar. A propòsit vull fer constar que les transcripcions d'actes de l'Ajuntament dels anys 1933 i 1934 les he pogut fer directament del propi idioma ja que en aquells anys varen ser escrites en català, però la de l'any 1931 i totes les que hem trobat al Col·legi des del 1902 fins a 1944, incloses les dels anys de la república, les he traduïdes perquè en el seu original estan escrites en castellà. Sobre el que he dit de les anècdotes només en diré una que em resulta particularment interessant: la Francesa Bassa en una ocasió va oferir, probablement amb alguna altra mestra o algunes persones acompanyants, un ram de flors al President de la Generalitat En Lluís Companys en un restaurant de la Vila. Aquest fet no resulta sorprenent si es té en compte que durant aquells anys va ser Secretari de la Generalitat l'escalenc Sr. Rauret i el President venia en certes ocasions a l'Escala. Ella va ésser Presidenta accidental del Consell Local d'Ensenyament durant l'any 1937 quan el Sr. Isern va haver de marxar d'aquí. Potser sigui l'única vivent del professorat d'aquell curs, doncs he sabut que viu a Barcelona i ve els estius a l'Escala; com a possibles només queden la Dolors Condom i aquells dos mestres joves perquè els altres sé del cert que han mort. Per últim, i ara referent a l'entrada al Col·legi (tampoc me'n puc recordar perquè era massa petit) l'escalinata de cinc esglaons que hi ha davant la porta d'entrada en el pati, els dos o tres primers anys encara no hi era: estava pavimentat amb porland en forma de rampa rodona fins al nivell aproximat de la porta amb una petita paret davant i amb cert perill de relliscar.

8 de gener de 1937. Certificació del Consell Local de 1r. Ensenyament: «En el dia de la data ha pres possessió del càrrec de Director de la graduada, amb caràcter interí, En Joan Adroher i Serra previ acompliment de totes les formalitats reglamentàries exigides per aquest acte».

1 de juliol de 1937. Després d'haver-lo presidit des del mes de gener la mestra Francesa Bassa, es constituí en aquesta data un nou Consell Local de 1r. Ensenyament, «presidit pel ciutadà Antoni Puig i Artigas», que era el representant del Municipi.